

තරම් සුරෂි තරුණයක යයි ඇය දකින තෙක් ම ඔහු නොසිතුවේ ය.

එදින මදුරා සිටියේ මහත් කැළඹුණ ස්වභාවයකිනි. එදා ඇ කියු බොහෝ දුර කියලා සම්බන්ධතාවක් නැති අවුල් ජාලයක් මෙන් ඔහුට දැනුණි. ඇය සිටි මානසික ස්වභාවය අනුව ඇගෙන් එයට වඩා යමක් ලබාගත නොහැකි බව ඔහු තේරුම් ගෙන සිටියේ ය. එනමුදු ඇගේ විස්තරයෙන් මැවුණ දළ සිතුවම ඇයට අවශ්‍ය වන ප්‍රතිකාර විධි සැලසුම් කිරීම සඳහා වෛද්‍ය පරිණාම මහත් පිටුවහලක් ගෙන දුන්නේ ය.

"මදුරා පන්නි සමාර්ථයක් ඇති උපාධිධාරිණියක්... ඔුද්ධිමත්.. මොනගම් තේකුටකින් හරි ඇ මත්ද්‍රව්‍ය වලට ඇබ්බැහි වුණා.. එක මේ තරම් ඔුද්ධිමත් කෙල්ලෙකුට වෙනත් පුලුවන් ඉතාම අවාසනාවන්තම දෙයක්... තවත් නාස්තිවෙනත් කලින් එයා අපි ළඟට ආවේ වාසනාවකට.. මට හොඳමට විශ්වාසයි එයාට ඉක්මනින් රිතැබිලිවෙරී කරන්න පුලුවන් කියලා.." පරිණා ආපසු එන අතර විදුලු හා පැවසුවේ ය.

විදුලු සිටියේ කම්පනයට පත්වූ සිතිණි. මේ සුන්දර තරුණිය ගේ කතාව ඒ වන විටත් ඔහුගේ සිත සැසල කර තිබුණි. ඇගේ කතාව තමාගේ මිලන සිතමා නිර්මාණයේ තේමාව බවට පත්වන බව ඔහු ඒ මොනොතේ ම ඇස සිටියේ ය.

එතැන් සිට ගත වූ මාස කීපය ම ඇගේ කතාව ගොනු කර ගන්නට ඔහු වැය කළේ

හරින්නට ඇය පෙළඹුණා ය. සිය මානසික පීඩනයෙන් මිදෙන්නට එක අතකින් එය ඇයට උපකාරයක් වන්නටද ඇත.

"මගේ කතාව මං කවදාවත් කාටවත් කියලා නැහැ සර්.." මදුරා වරෙක කීවා ය. ඔහු. මෙසේ හෙළිදරව් වන තම සිවන පුරාවිතය, තම චරිතය මැන බැලීම සඳහා මිනුම් දණ්ඩක් කර නොගන්නා බවට දැඩි විශ්වාසයක් ඇගේ සිටේ විය.

"මදුරා ළඛන සුමාන මෙහෙත් යනවා නේද..?" විදුලු ඇගේ ලිපි ගොනුව අතට ගන්නා අතර තමාට ඉදිරියෙන් අසුන්නත් මදුරා දෙස බැලුවේ ය. රතු මල් වැටුණ බිලවියකින් සැරසී සිටි තරුණිය වෙත කිසිම දාකට වඩා පියකර යයි ඔහුට ඒ අතරම සිතුවේ. ඇගේ මුහුණ ශාන්ත ය. දැස් පෙර දී මෙන් මදුරානික නැත. තාරුණයේ ප්‍රභවයෙන් ඒ දැස් දිලිමින් තිබුණි. අසුර පිවිටි මල් සුවදක් දැනුණේ ඇය ගල්වා සිටි සුවද විලවුන් වර්ගයෙන් විය යුතු ය.

මදුරා පිලිතුරක් ලෙස කිසිවක් නොකියා සිනාසුණා ය. ඒ සිතාව පවා ප්‍රාණවත් ය. මේ සුන්දර තරුණිය වැටෙන්නට ගිය විනාශයෙන් ගලවා ගන්නට දායක වන්නට හැකි විම පිලිබඳ සතුටක් ඔහු සිතේ ඉපදුණි.

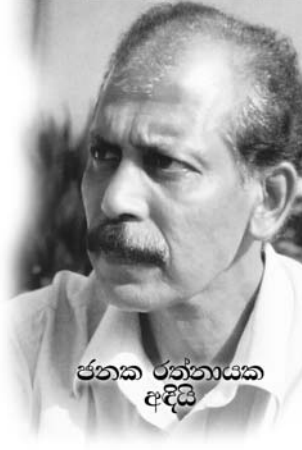
"මදුරාට මතකද අන්තිමට අපි හමුවුණා

ය. ඇය හමු වූ කියලා අවධාරිතව සිය නතතුරේ සීමා ඉක්මවා නොයන්නට ඔහු වග බලා ගත් නමුදු වඩාත් පහසුවෙන් අදහස් හුවමාරු කරගන්නට හැකි තරමේ සුහදකාරීත්වය ඇය හා ගොඩ නගා ගන්නට ඔහු සමත් විය. දෙදෙනා අතර අවබෝධය හා තොරවය වැඩෙත්ම වඩාත් අවක ලෙස සිය කතාව ඔහු ඉදිරියේ පිටෙන් පිට දිග

දවසේ කතාව නැවැත්තුව තැන..? මං කැමතියි එතැන ඉඳන් ඔයාගේ කතාව අහගන්න.. " ඔහු මඳක් කතාව නවත් ඇගේ මුහුණ දෙස එක එල්ලේ බැලුවේ ය. "ධම්කන සෙ හඳම" රු පදපදෙරුණක.. ඔයා කැමති නම් විතරක්.."

"ප්‍රශ්නයක් නැහැ.." මදුරා මොහොතක

36 වන පිටේත්

මිස්ට්‍රියොනුවන් ඇබොරිපිනල් සම්භවයකිනුත් පැවතෙන්නේ විය යුතුය. කළු අපට කිසියේත් සුද්දත් විය නොහැක. එතෙක් ඇබොරිපිනල් පාතිකයන් ලෙස පෙනී සිටීමට නම් අපහසුවක් නැත.

සමහර විට ඔවුන් එකිනි අඩුවෙන්ම ඉගෙන ගන්නේ සිංහල භාෂා විසරණ විය හැකිය. එනමුත් ඔවුන් වෙනත් නොයෙකුත් "සිංහලකම්" එකිනි උගෙන ගනිති. සිංහලයන් හැසිරෙන විලාශය, උසුළු- විසුළු, ගති පැවතුම්, කෝප විමට හෝ සතුටු විමට හේතු, ශාරීරික සන්නි-වේදන ඉරියව් (body language) ඇදිය, සිංහල දෙමාපියන් සිංහල දරුවන්ගෙන් බලාපොරොත්තුවන සිතූම පැතුම් ආදියත් එකිනි හිතැතින් ඔවුන් උගනී. ඔවුන්ට ඒවා එකිනි හිතට පෙනේ, ඇතට දැනේ. කාර්ය ගිත ආදිය අනුසාරයෙන් සිතට කාවැදී, මේවා සාමාන්‍ය ඉංග්‍රීසි සමාජයේදී හෝ පාසලේදී ඔවුන්ට ඉගෙනීමට කොහෙත්ම නොහැකි වේ. උදාහරණයක් ලෙස, යුරෝපීයයන් තම දරුවන්ට දෙන අවවාද හෝ දරුවන්ගෙන් බලාපො-රොත්තු වන ප්‍රතික්‍රියාවන්, සමාජීය අගයයන් (values) සිංහල අපේ අවවාද හෝ බලාපො-

සිංහලයන් ලෙස විදෙස් ගතවුණු අපට සිංහලයන් ලෙසම පිටත් වී, මිනෑම විටෙක නැවතත් සිංහලයන් ලෙසම ලොව ඇති එකම හෙළදිවට යාමට කිසිම බාධාවක් නැත. නැත්තේ ආත්ම ධේර්යය පමණි.

රොත්තු වන ප්‍රතික්‍රියා හෝ අගයයන්ට වඩා යන්නමත් නොව බෙහෙවින්ම වෙනස්ය. සමහරවිට අප අපේ දරුවන්ට වරදකට පත්වුවක් කළ විට ඔවුන් එය වැරදි ලෙස අවබෝධ කර ගන්නේ මේ දැනුවත්කමේ අඩුපා-වුවක් නිසා මිස ඔවුන්ගේ වරදකින් නොවේ. එය අපේ වරදයි. අප ඔවුන්ට ඒ අවබෝධය ලබා නොදුන් වරදයි. තම යුතුකම පසෙක තබා දරු-වන් අතරේ ජනප්‍රිය වී ගත් උත්සහයේ වරදයි. එය සිංහල ක්‍රමය නොවේ. අගල් දෙකේ පැතිකොට ඇදගෙන, දකින්නට අප්පිරියා ලෙස අධි හෙළුවෙන් ඇදුම් ඇඳගත් තැනු, දැරුවන් සමග උපාරුවෙන් සමහර සිංහල දෙමාපියන් ගමන් බිමන් යන්නේ ඒ නිසාවෙනි. ඒ සිංහල සංස්කෘතියට වඩා හෙළව පෙනෙන පහත් අවධානය ලබා ගැනීමේ බරපත සිටින ඔවුන්ටත්, ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන්ටත් මනා ඉහලින් දැනෙන නිසා විය හැකිය.

සිංහලයන් ලෙස විදෙස් ගතවුණු අපට සිංහලයන් ලෙසම පිටත් වී, මිනෑම විටෙක නැවතත් සිංහලයන් ලෙසම ලොව ඇති එකම හෙළදිවට යාමට කිසිම බාධාවක් නැත. නැත්තේ ආත්ම ධේර්යය පමණි. කවුරුන් කෙසේ කිවත් සියළුම සිංහලයන්ට මෙසේ කල නොහැකිවුණු ඇත්තේ ඒ ජුද්ගලයාගේ ආත්ම ධේර්යයේ මට්ටම එකිනෙකාට වෙනස්ව අඩු වැඩි වන නිසාවෙනි.

වසර දොළහක් පමණ මගේ දරුවන් දෙදෙනා රැගෙන සිංහල පාසල වෙත මා ගිය මගන මගේ ඒ යුතුකම ඉටුකිරීමට ගත් එක් යෝධ පියවරක් යැයි මට දැන් සිතේ. එය කිසියේත්ම කාලය නාස්ති කිරීමක් නොවේ. මගේ දරුවන්ට, ලංකාවේ ඉන්නා දරුවන්ට මෙන් ව්‍යක්තව සිංහල කතා කල නොහැකි වුවත්, ඔවුන් කුල "සිංහලකම" කීදා බැස ඇති බව නම් මට නොදින්න දැනේ. එයම මට විශාල ධනයකි, සතුටකි, ආඩම්බරයකි. මෙය කියවන මබටත් මට දිය හැකි ප්‍රථම උපදෙසක් ඇත, ඒ ඔබේ දරුවන්ටත් අපේ සිංහලකම හැකි පමණින් වත් ලබා දෙන්න, යන්නයි. ඒ සඳහා ඇති හොඳම උපක්‍රමය ඔවුන් සිංහල භාෂා පාසලකට ඇතුළත් කර ඒ සඳහා ඔවුන්ට දිරි දීමයි. ඒ වෙනුවෙන් ඔබේ දරුවන් මතු යම් දිනෙක මබට මහසින් ප්‍රශංසා කරනු ඇත.

කල්පනාවකින් පසු කිවේ ය. "අපි කතා කරමු.. මොනා ගැන ද..? මං එදා නැවැත්තුවේ කොතනද..?"

"ඔයා අර ලෙක්චර්ගේ කාමරෙන් පිටවෙලා පඩිපෙළ බැහැල ආව තැන.."

තරුණිය නැවත කල්පනාවට වැටුණා ය. පියාගත් දැසින් මොහොතක් සිට දිග හුසා-මක් ගන්නා ය.

"ඔව්.. මට මතකයි..," ඇ අනතුරුව කීවා ය. " .. අපි එතනින් පටන් ගමු

මතු සම්බන්ධයි